

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
MICHAL BOBEK
prednesené 26. januára 2017¹

Vec C-13/16

**Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde
proti
Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme“**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākā tiesa, Administratīvo lietu departaments (Najvyšší súd, sekcia správneho práva, Lotyšsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Osobné údaje — Spracovanie údajov v súlade so zákonom — článok 7 písm. f) smernice č. 95/46/ES — Pôsobnosť a podmienky — Povinnosť alebo možnosť spracovať osobné údaje — Pojem spracovanie nevyhnutné na účely oprávnených záujmov sledovaných kontrolórom alebo treťou stranou“

I. Úvod

1. Taxikár zastavil svoje vozidlo na okraji cesty v Rige. Keď okolo prechádzal trolejbus spoločnosti Rīgas satiksme (ďalej len „odporkyňa“), cestujúci v taxíku náhle otvoril dvere. Došlo k zrážke, pri ktorej bol trolejbus poškodený. Rīgas satiksme požiadala políciu (ďalej len „odvolateľka“) o oznámenie totožnosti cestujúceho. Chcela proti nemu podať na civilnom súde žalobu o náhradu škody spôsobenej na trolejbuse. Polícia poskytla Rīgas satiksme len meno cestujúceho. Odmietla poskytnúť číslo jeho dokladu totožnosti a adresu.

2. Za týchto okolností sa vnútroštátny súd pýta, či článok 7 písm. f) smernice č. 95/46/ES (ďalej len „smernica“)² ukladá povinnosť sprístupniť všetky osobné údaje potrebné na podanie občianskoprávnej žaloby proti osobe, ktorá je údajne zodpovedná za správny delikt. Ďalej sa pýta, či bude odpoveď na predchádzajúcu otázku odlišná, ak je dotknutá osoba maloletá.

II. Právny rámec

A. Právo EÚ

1. *Charta základných práv Európskej únie („Charta“)*

3. Článok 7 stanovuje, že „každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obdobia a komunikácie“.

¹ — Jazyk prednesu: angličtina.

² — Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355).

4. Článok 8 stanovuje:

- „1. Každý má právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú.
2. Tieto údaje musia byť riadne spracované na určené účely na základe súhlasu dotknutej osoby alebo na inom oprávnenom základe ustanovenom zákonom. Každý má právo na prístup k zhromaždeným údajom, ktoré sa ho týkajú, a právo na ich opravu.
3. Dodržiavanie týchto pravidiel podlieha kontrole nezávislého orgánu.“

2. Zmluva o fungovaní Európskej únie

5. Článok 16 ods. 1 ZFEÚ stanovuje, že „každý má právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú“.

3. Smernica č. 95/46 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov

5. Článok 2 obsahuje niekoľko definícií na účely smernice.

„a) ‚osobné údaje‘ znamenajú akúkoľvek informáciu, ktorá sa týka identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (‚údajového subjektu‘ [dotknutej osoby – *neoficiálny preklad*]); identifikovateľná osoba je osoba, ktorú možno identifikovať, priamo alebo nepriamo, najmä pomocou overenia identifikačného čísla alebo jedného alebo viacerých faktorov špecifických pre jeho fyzickú, fyziologickú, duševnú, hospodársku, kultúrnu alebo sociálnu identitu;

b) ‚spracovanie osobných údajov‘ (‚spracovanie‘) znamená akúkoľvek operáciu alebo komplex operácií, ktorá sa vykonáva na osobných údajoch, či už automatickými prostriedkami, alebo nie, ako je zber, zaznamenávanie, organizácia, uskladnenie, úprava alebo nahradenie, vyhľadávanie, nahliadnutie, používanie, odhalenie prenosom, šírenie alebo sprístupnenie iným spôsobom, upravenie alebo kombinácia, blokovanie, vymazanie alebo zničenie;

...

f) ‚tretia strana‘ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, štátny orgán, agentúru alebo akýkoľvek iný orgán, ako údajový subjekt [dotknutú osobu – *neoficiálny preklad*], ten, kto spracovanie riadi, spracovateľ a osoby, ktoré sú na základe priameho poverenia kontrolóra alebo spracovateľom poverené spracovať údaje;

...“

6. Článok 5 v kapitole II nazvanej „Všeobecné nariadenia týkajúce sa zákonnosti spracovania osobných údajov“ stanovuje, že „členské štáty stanovujú, v rámci ustanovení tejto kapitoly, presnejšie podmienky zákonnosti spracovania osobných údajov“.

7. Článok 6 ods. 1 znie takto: „Členské štáty zabezpečia, že osobné údaje musia byť:

...

c) adekvátne, relevantné a nie neprimerané vo vzťahu k účelom, pre ktoré sú zhromažďované a/alebo ďalej spracované;

...“

8. Článok 7 stanovuje, že „členské štáty zabezpečia, aby bolo možné osobné údaje spracovať, iba ak:
- a) osoba pracujúca s údajmi [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*] poskytla svoj súhlas jednoznačne; alebo
  - b) spracovanie je nevyhnutné pre výkon zmluvy, ktorej osoba pracujúca s údajmi [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*] je zainteresovanou stranou, alebo aby sa vykonali opatrenia na požiadanie osoby pracujúcej s údajmi [dotknutej osoby – *neoficiálny preklad*] pred uzatvorením zmluvy; alebo
  - c) spracovanie je nevyhnutné na vyhovie právnemu záväzku, ktorého subjektom je kontrolór [na splnenie zákonnej povinnosti, ktorou je kontrolór viazaný – *neoficiálny preklad*], alebo
  - d) spracovanie je nevyhnutné, aby sa ochránili životné záujmy osoby pracujúcej s údajmi [dotknutej osoby – *neoficiálny preklad*]; alebo
  - e) spracovanie je nevyhnutné na splnenie úlohy vykonávanej vo verejnom záujme alebo v uplatňovaní oficiálneho poverenia zverenieho [alebo pri výkone verejnej moci zverenej – *neoficiálny preklad*] kontrolórovi, alebo tretej strane, ktorej sa údaje odhalia; alebo
  - f) spracovanie je nevyhnutné pre účely legitímnych záujmov, ktoré plní kontrolór, alebo tretia strana alebo strany, ktorým sú údaje odhalené, s výnimkou, ak takéto záujmy sú prevýšené záujmami týkajúcimi sa základných práv a slobôd osoby pracujúcej s údajmi [dotknutej osoby – *neoficiálny preklad*], ktoré potrebujú ochranu podľa článku 1 ods. 1“
9. Článok 8 v zásade zakazuje spracovanie osobitných kategórií údajov, akými sú osobné údaje prezrádzajúce rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženské alebo filozofické presvedčenie. Upravuje však množstvo výnimiek.
10. Zákaz sa podľa článku 8 ods. 2 písm. e) neuplatní najmä vtedy, keď „spracovanie... je nevyhnutné pre ustanovenie, výkon alebo obranu právnych nárokov“.
11. Článok 8 ods. 5 stanovuje:
- „... Členské štáty môžu zabezpečiť, aby údaje, ktoré sa týkajú administratívnych sankcií alebo rozhodnutí v civilných prípadoch boli tiež spracovávané pod kontrolou úradnej moci.“
12. Podľa článku 8 ods. 7 „členské štáty stanovujú podmienky, za ktorých bude možné spracovávať štátne identifikačné číslo alebo akýkoľvek iný identifikačný znak všeobecného uplatnenia“.
13. Článok 14 stanovuje: „Členské štáty zaručia osobe pracujúcej s údajmi [dotknutej osobe – *neoficiálny preklad*]:
- a) aspoň v prípadoch uvedených v článku 7 písm. e) a f) kedykoľvek vzniesť námietky z nevyvrátiteľných zákonných dôvodov týkajúcich sa jeho konkrétnej situácie proti spracovaniu údajov, ktoré sa ho týkajú, iba ak to nie je upravené inak vnútroštátnym právom. Tam, kde existuje oprávnená námietka, nesmie spracovanie zahájené kontrolórom už viac zahŕňať tieto údaje;
- ...“

14. Smernica bola zrušená nariadením (EÚ) 2016/679³. Nadobudlo účinnosť 24. mája 2016. Nové nariadenie sa však bude uplatňovať až od 25. mája 2018.

B. Vnútroštátne právo

15. § 7 Fizisko personu datu aizsardzības likums (zákon o ochrane osobných údajov) má podobné znenie ako článok 7 smernice. Je v ňom uvedené, že pokiaľ zákon nestanovuje inak, spracovanie osobných údajov sa povolí, len ak je splnená najmenej jedna z týchto požiadaviek:

1. dotknutá osoba poskytla svoj súhlas;
2. spracovanie je nevyhnutné pre výkon zmluvy, ktorej je dotknutá osoba zmluvnou stranou, alebo aby sa vykonali opatrenia na požiadanie dotknutej osoby pred uzatvorením zmluvy;
3. spracovanie je nevyhnutné na splnenie zákonnej povinnosti, ktorou je kontrolór viazaný;
4. spracovanie je nevyhnutné, aby sa ochránili životne dôležité záujmy dotknutej osoby vrátane jej života a zdravia;
5. spracovanie je nevyhnutné na splnenie úlohy vykonávanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej kontrolórovi alebo tretej strane, ktorej sa údaje sprístupnia;
6. spracovanie je nevyhnutné na účely legitímnych záujmov, ktoré sleduje kontrolór alebo tretia strana či strany, ktorým sú údaje sprístupnené, s výnimkou prípadu, keď sú takéto záujmy prevýšené záujmami týkajúcimi sa základných práv a slobôd dotknutej osoby.

III. Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

16. V decembri 2012 došlo v Rige k dopravnej nehode. Taxikár zastavil svoje vozidlo na okraji cesty. Keď okolo taxíka prechádzal trolejbus patriaci spoločnosti Rīgas satiksme, cestujúci v taxíku otvoril dvere, ktoré poškriabali a poškodili karosériu trolejbusa. Na základe nehody sa začalo správne konanie. Bola písaná zápisnica o správnom delikte.

17. Keďže spoločnosť Rīgas satiksme sa domnievala, že spomenutú nehodu zaviniť taxikár, najprv požiadala o náhradu škody poisťovňu, ktorá poskytovala poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú majiteľom taxíka. Poisťovňa však spoločnosti Rīgas satiksme oznámila, že náhradu škody nevyplatí, keďže nehodu zaviniť cestujúci, a nie vodič taxíka, a že spoločnosť Rīgas satiksme si môže uplatniť nárok voči uvedenému cestujúcemu v občianskom súdnom konaní.

18. Spoločnosť Rīgas satiksme sa obrátila na Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas birojs (Úrad poriadkovej polície regiónu Riga pre správne delikty na úseku cestnej premávky) (ďalej len „polícia“). Požiadala o informácie o osobe, ktorej bola v správnom konaní uložená pokuta za nehodu. Konkrétne požiadala o oznámenie mena, čísla dokladu totožnosti a adresy cestujúceho v taxíku, ako aj o zaslanie kópií listín obsahujúcich vysvetlenia týkajúce sa okolností nehody poskytnuté vodičom taxíka a cestujúcim. Spoločnosť Rīgas satiksme polícii uviedla, že požadované informácie sa použijú len na podanie žaloby proti uvedenej osobe v občianskom súdnom konaní.

3 — Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1).

19. Polícia vyhovelá žiadosti spoločnosti RĪgas satiksme len čiastočne. Oznamila jej len meno cestujúceho v taxíku. Odmietla jej oznámiť číslo dokladu totožnosti a adresu tejto osoby. Spoločnosti RĪgas satiksme tiež neboli predložené vysvetlenia poskytnuté účastníkmi nehody.

20. Polícia vo svojom rozhodnutí uviedla, že listiny založené v spise týkajúcom sa konania o správnom delikte možno poskytnúť len účastníkom tohto konania. Spoločnosť RĪgas satiksme takým účastníkom nebola. Navyše pokiaľ ide o číslo dokladu totožnosti a adresu fyzických osôb, Datu valsts inspekcija (lotyšská agentúra na ochranu údajov) zakazuje poskytovať také informácie.

21. Podľa § 261 Latvias Administratīvo pārkāpumu kodekss (lotyšský zákonník správnych deliktov) môže byť v konaní o správnom delikte určitej osobe na jej výslovnú žiadosť priznané postavenie poškodeného. Spoločnosť RĪgas satiksme v uvedenom správnom konaní nevyužila svoje právo požiadať o priznanie postavenia poškodeného.

22. Spoločnosť RĪgas satiksme napadla rozhodnutie polície správnu žalobou v rozsahu, v akom jej polícia odmietla oznámiť číslo dokladu totožnosti a adresu cestujúceho v taxíku.

23. Administratīvā rajona tiesa (Okresný správny súd, Lotyšsko) rozsudkom zo 16. mája 2014 vyhovelá žalobe spoločnosti RĪgas satiksme. Nariadil polícii, aby poskytla informácie o čísle dokladu totožnosti a adrese cestujúceho v taxíku, ktoré boli požadované v žiadosti.

24. Polícia proti uvedenému rozsudku podala odvolanie na Augstākā tiesa (Najvyšší súd), vnútroštátny súd v prejednávanej veci. Vnútroštátny súd si najprv vyžiadal stanovisko od lotyšskej agentúry na ochranu údajov. Tá uviedla, že v tomto konkrétnom prípade poskytnutie údajov nemôže byť založené na § 7 bode 6 zákona o ochrane osobných údajov, keďže zákonník správnych deliktov stanovuje, ktorým fyzickým alebo právnickým osobám môže polícia poskytnúť informácie týkajúce sa veci. Osobné údaje týkajúce sa konania o správnom delikte teda možno poskytnúť len v súlade s bodmi 3 a 5 uvedeného §. Okrem toho § 7 tohto zákona neukladá kontrolórovi (v tomto prípade polícii) *povinnosť* spracovať údaje, ale mu len *dovoľuje* spracovať ich.

25. Lotyšská agentúra na ochranu údajov navyše uviedla, že spoločnosť RĪgas satiksme môže získať informácie inými spôsobmi: môže sa s odôvodnenou žiadosťou obrátiť na Iedzīvotāju reģistrs (register obyvateľov) alebo sa na základe § 98, 99 a 100 Civilprocesa likums (lotyšský občiansky súdny poriadok) môže obrátiť na súdy s návrhom na vykonanie dôkazov. Príslušný súd môže následne polícii nariadiť, aby sprístupnila osobné údaje, ktoré spoločnosť RĪgas satiksme potrebuje na podanie občianskoprávnej žaloby proti dotknutej osobe.

26. Vnútroštátny súd má pochybnosti o alternatívnych spôsoboch získania osobných údajov, na ktoré poukázala lotyšská agentúra na ochranu údajov. Ak sa na register obyvateľov podá žiadosť len s uvedením mena cestujúceho v taxíku, môže sa stať, že také meno má veľa osôb. Príslušnú osobu potom možno identifikovať len pomocou takých dodatočných údajov, aké sú požadované v prejednávanej veci (číslo dokladu totožnosti a adresa). Lotyšská agentúra na ochranu údajov sa okrem toho odvoláva na ustanovenia občianskeho súdneho poriadku týkajúce sa vykonávania dôkazov. V súlade s § 128 občianskeho súdneho poriadku treba pri podaní žaloby uviesť meno a číslo dokladu totožnosti (pokiaľ je známe) žalovaného, ako aj jeho trvalé bydlisko a ďalšiu adresu uvedenú v registri alebo – pokiaľ tieto údaje nie sú známe – jeho adresu na doručovanie. Žalobkyňa by teda mala poznať aspoň miesto bydliska žalovanej.

27. Podľa vnútroštátneho súdu sú preto alternatívne spôsoby získania potrebných osobných údajov sporné alebo neúčinné. V dôsledku toho môže byť potrebné, aby spoločnosť RĪgas satiksme získala na účely ochrany svojich legitímnych záujmov požadované osobné údaje od polície.

28. Vnútroštátny súd má pochybnosti aj v súvislosti s výkladom slova „nevyhnutné“ v článku 7 písm. f) a domnieva sa, že tento výklad je pre výsledok prejednávaneho sporu rozhodujúci.

29. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments (Správny senát Nejvyššího soudu, Lotyšsko) sa preto rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„Má sa slovné spojenie ‚spracovanie je nevyhnutné pre účely legitímnych záujmov, ktoré plní... tretia strana alebo strany, ktorým sú údaje odhalené‘, uvedené v článku 7 písm. f) smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov vykladať v tom zmysle, že policajný zbor musí oznámiť spoločnosti Rīgas satiksme osobné údaje vyžiadané touto spoločnosťou, ktoré sú nevyhnutné na podanie žaloby v občianskom súdnom konaní? Má na odpoveď na túto otázku vplyv skutočnosť, že – ako sa uvádza v listinách založených v spise – cestujúci v taxíku, ktorého údaje chce spoločnosť Rīgas satiksme získať, bol v čase nehody maloletý?“

30. Písomné pripomienky predložila spoločnosť Rīgas satiksme, Komisia, ako aj česká, španielska, lotyšská, rakúska a portugalská vláda. Komisia a lotyšská vláda predniesli ústne prednesy na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 24. novembra 2016.

IV. Posúdenie

31. Vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či smernica ukladá kontrolórovi *povinnosť* poskytnúť údaje umožňujúce identifikáciu osoby, ktorá sa údajne dopustila správneho deliktu, aby mohla Rīgas satiksme podať občianskoprávnu žalobu.

32. Moja stručná odpoveď na túto konkrétnu otázku vnútroštátneho súdu je „nie“. Samotná smernica takú povinnosť neukladá. Upravuje len možnosť (v zmysle povolenia alebo oprávnenia) urobiť to, pokiaľ je splnených niekoľko podmienok. *Možnosť* vykonať určitú činnosť podľa zákona je odlišná kategória od *povinnosti* vykonať uvedenú činnosť.

33. Vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci sa tu však problematika nekončí. Prinajmenšom čiastočne, t. j. v súvislosti s informáciami, ktoré boli skutočne poskytnuté, má Súdny dvor určiť aj podmienky uplatnenia článku 7 písm. f) smernice a povahu a rozsah osobných údajov, ktoré môžu byť osobe žiadajúcej o údaje poskytnuté na základe tohto ustanovenia.

34. Štruktúra týchto návrhov je preto nasledujúca: po prvé vysvetlím, prečo podľa môjho názoru zo smernice pre subjekt, ktorý má v držbe informácie, nevyplýva nijaká povinnosť sprístupniť ich (časť A). Po druhé aby som vnútroštátnemu súdu v prejednávanej veci poskytol úplnú a užitočnú odpoveď, určím podmienky uplatnenia článku 7 písm. f) smernice a rozsah osobných údajov, ktoré môžu byť poskytnuté, pokiaľ sú podmienky splnené (časť B).

A. Povinnosť sprístupniť údaje

35. Vnútroštátny súd sa pýta, či osobné údaje *musia* byť sprístupnené na účely podania občianskoprávnej žaloby *na základe* článku 7 písm. f) smernice. Inými slovami, vnútroštátny súd sa pýta, či samotná smernica ukladá povinnosť poskytnúť osobné údaje.

36. Podľa môjho názoru sa zo smernice ako takej nedá odvodiť taká povinnosť. Jednoznačne to vyplýva zo znenia a zo systému, ako aj zo samotného účelu smernice.

37. Pokiaľ ide o systém a logiku smernice, podľa štandardného pravidla, na ktorom je uvedená smernica založená, sa osobné údaje vo všeobecnosti *nemajú* spracovávať, takže je zabezpečená vysoká úroveň ochrany práva na ochranu súkromia.⁴ Spracovanie osobných údajov má už zo svojej povahy byť skôr výnimočné.

38. Článok 7 je súčasťou tohto systému. Uvedený článok obsahuje zoznam výnimiek zo štandardného pravidla, podľa ktorých je spracovanie oprávnené za určitých prísne vymedzených podmienok. Kategórie článku 7 tak predstavujú výnimky zo všeobecného pravidla.

39. Za týchto okolností znenie článku 7 jednoznačne potvrdzuje, že s uvedenými kategóriami treba zaobchádzať len ako s možnosťou alebo oprávnením spracovať osobné údaje v protiklade s povinnosťou, keď sa na skutkový stav vzťahuje jedna zo zákonom stanovených výnimiek. Podľa uvedeného ustanovenia „členské štáty zabezpečia, aby bolo *možné* osobné údaje spracovať, *iba ak...*“.⁵ Z tejto formulácie, ktorá je použitá aj v iných jazykových zneniach,⁶ jasne vyplýva, že výnimky upravené v článku 7 sú skutočnými výnimkami. Nemožno ich vykladať ako povinnosť spracovať osobné údaje.

40. Skutočnosť, že prinajmenšom niektoré z výnimiek upravených v článku 7 majú priamy účinok,⁷ nič nemení na predchádzajúcom závere. Samy osebe nezakladajú pre osoby, ktoré o informácie žiadajú, právo na získanie týchto informácií ani z neho vyplývajúcu povinnosť sprístupniť informácie pre subjekty, ktoré ich majú v držbe. Článok 7 skôr stanovuje všeobecné pravidlá, na základe ktorých spracovateľ údajov určí, kedy, či, ako a v akom rozsahu *môže* spracovať osobné údaje, ktoré získal.

41. Nakoniec všeobecným účelom smernice je stanoviť v EÚ spoločné hranice alebo obmedzenia spracovania osobných údajov. Konkrétne jednotlivé dôvody a pohnútky spracovania sú potom typicky stanovené vo vnútroštátnom práve alebo v iných právnych nástrojoch EÚ. Inými slovami, smernica upravuje hranice spracovania údajov, nie podnety na toto spracovanie.

42. Zo znenia, systému, logiky a účelu smernice teda pomerne jasne vyplýva, že článok 7 písm. f) smernice nemožno vykladať v tom zmysle, že sám osebe upravuje *povinnosť* sprístupniť osobné údaje.

43. Z širšieho systematického a doplňujúceho hľadiska možno tiež uviesť, že podobná štruktúra nie je vôbec nezvyčajná v iných oblastiach práva EÚ, v ktorých sa nástroje sekundárneho práva EÚ priamo alebo nepriamo týkajú osobných údajov.

44. Napríklad ani smernica 2002/58/ES o súkromí a elektronických komunikáciách,⁸ ktorou sa mení a dopĺňa smernica 95/46 v súvislosti so sektorom elektronických komunikácií, nestanovuje povinnosť sprístupniť údaje. V rozsudku *Promusicae* Súdny dvor jasne uviedol, že uvedená smernica členským štátom nebráni uložiť povinnosť sprístupniť osobné údaje v rámci občianskeho súdneho konania, ale ani ich k tomu nenúti.⁹ Rozhodnutie je teda na členských štátoch. Nevyplýva nevyhnutne z práva EÚ.

4 — Napríklad rozsudky z 24. novembra 2011, *Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito* (C-468/10 a C-469/10, EU:C:2011:777, bod 25), a z 13. mája 2014, *Google Spain a Google* (C-131/12, EU:C:2014:317, bod 66).

5 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

6 — Napríklad vo francúzštine „... le traitement de données à caractère personnel ne peut être effectué que si...“, v nemčine „... die Verarbeitung personenbezogener Daten lediglich erfolgen darf...“, v taliančine „... il trattamento dei dati personali può essere effettuato soltanto quando...“, v španielčine „... el tratamiento de datos personales sólo pueda efectuarse si...“, v češtine „... zpracování osobních údajů může být provedeno pouze pokud...“.

7 — Pokiaľ ide o článok 7 písm. f), pozri rozsudok z 24. novembra 2011, *Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito* (C-468/10 a C-469/10, EU:C:2011:777, bod 52), pokiaľ ide o článok 7 písm. c) a e), pozri rozsudok z 20. mája 2003, *Österreichischer Rundfunk a i.* (C-465/00, C-138/01 a C-139/01, EU:C:2003:294, body 99 až 101).

8 — Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (Ú. v. ES L 201, 2002, s. 37; Mím. vyd. 13/029, s. 514).

9 — Pozri rozsudok z 29. januára 2008 (C-275/06, EU:C:2008:54, body 54 až 55).

45. Podobne Súdny dvor konštatoval, že ani iné smernice,¹⁰ ktoré sa týkajú osobných údajov, ale ich hlavným cieľom je zabezpečiť účinnú ochranu duševného vlastníctva v informačnej spoločnosti,¹¹ si nevyžadujú, aby členské štáty stanovili povinnosť poskytnúť osobné údaje na účely zabezpečenia účinnej ochrany autorských práv v rámci občianskeho súdneho konania.¹²

B. Možnosť sprístupniť údaje

46. Ako uvádza vnútroštátny súd, odporkyni boli skutočne poskytnuté *niektoré* osobné údaje: meno a priezvisko dotknutej osoby. V zostávajúcej časti bola jej žiadosť zamietnutá. Pravdepodobne k tomu došlo na základe vnútroštátneho práva.

47. Preto je vzhľadom na skutočne sprístupnené osobné údaje relevantná otázka, či bolo toto sprístupnenie zlučiteľné s článkom 7 smernice.

48. Treba však jasne zdôrazniť, že nasledujúca časť týchto návrhov sa týka *možnosti* sprístupniť osobné údaje za takých skutkových okolností ako v spore vo veci samej *pod podmienkou*, že vnútroštátne právo poskytuje právny základ na také sprístupnenie. Inými slovami, aké hranice stanovuje právo EÚ pre poskytnutie osobných údajov v takej situácii? Ak vnútroštátne právo upravuje sprístupnenie osobných údajov v podobnej situácii, je také sprístupnenie zlučiteľné s článkom 7 písm. f) smernice?

49. Podľa môjho názoru v takej situácii, aká je predmetom sporu vo veci samej, je úplne zlučiteľné s článkom 7 písm. f), ak sa osobné údaje sprístupnia v rozsahu a stupni, ktorý poškodenému umožní podať občianskoprávnu žalobu.

50. V tejto časti preto po prvé preskúmam vhodný právny základ na spracovanie osobných údajov podľa smernice za podobných skutkových okolností. Po druhé navrhmem podmienky uplatnenia článku 7 písm. f) smernice. Po tretie posúdim prejednávanú vec z hľadiska týchto podmienok.

1. Vhodný právny základ podľa článku 7 smernice

51. Predbežnou otázkou, ktorou sa zaoberali písomné i ústne pripomienky, je to, ktorý odsek článku 7 smernice sa má uplatniť za takých skutkových okolností ako v spore vo veci samej.

52. Väčšina účastníkov konania a vedľajších účastníkov vychádza z článku 7 písm. f), na ktorý sa odvoláva vnútroštátny súd. Rakúska vláda však vo svojich písomných pripomienkach tvrdí, že článok 7 písm. f) smernice nepredstavuje správny právny základ ani na účely podania občianskoprávnej žaloby. Dôvodom je to, že údajne stanovuje príliš abstraktný a nepresný základ pre spracovanie údajov. Nemôže preto odôvodniť taký zásah do práva na ochranu údajov.

53. Komisia sa vo svojich písomných pripomienkach zamerala na článok 7 písm. f). V ústnych prednesoch však tiež uviedla, že na také spracovanie údajov, aké je predmetom sporu vo veci samej, sa môže vzťahovať aj článok 7 písm. c) alebo článok 7 písm. e) smernice.

10 — Pozri smernicu 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (Ú. v. ES L 178, 2000, s. 1; Mím. vyd. 13/025, s. 399); smernicu 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mím. vyd. 17/001, s. 230); smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, 2004, s. 45; Mím. vyd. 17/002, s. 32).

11 — Súdny dvor zdôraznil najmä skutočnosť, že ochrana duševného vlastníctva zabezpečená týmito smernicami sa nemôže dotknúť požiadaviek na ochranu osobných údajov, a rovnako zdôraznil potrebu zosúladiť požiadavky na ochranu jednotlivých základných práv: pozri rozsudok z 29. januára 2008, Promusicae (C-275/06, EU:C:2008:54, body 57 a 65).

12 — Pozri rozsudok z 29. januára 2008, Promusicae (C-275/06, EU:C:2008:54, bod 70).

54. Článok 7 smernice stanovuje rozličné právne základy pre zákonné spracovanie údajov tým, že rozlišuje medzi šiestimi situáciami. Aby mohli byť tieto údaje spracované, musia patriť minimálne do jednej z kategórií uvedených v článku 7. Je však jasné, že pôsobnosť a základ týchto ustanovení sú odlišné.

55. Z širšieho abstraktného hľadiska upravuje článok 7 tri druhy výnimiek, pri ktorých je spracovanie osobných údajov v súlade so zákonom: po prvé ak dotknutá osoba poskytla svoj súhlas [článok 7 písm. a)], po druhé ak sa do určitej miery predpokladajú oprávnené záujmy kontrolóra alebo tretích strán [článok 7 písm. b) až e)] a po tretie ak konkurenčné legitímne záujmy netreba len preukázať, ale aj prevažujú nad záujmami alebo právami a slobodami dotknutej osoby [článok 7 písm. f)].

56. Je teda pravda, že pôsobnosť článku 7 písm. f) je širšia ako pôsobnosť článku 7 písm. c) alebo e). Prvé uvedené ustanovenie nie je naviazané na konkrétne právne alebo skutkové okolnosti, ale má pomerne všeobecný rámec. Jeho uplatnenie je však prísnejšie, lebo je podmienené skutočnou existenciou oprávnených záujmov kontrolóra alebo tretej strany, ktoré prevažujú nad záujmami dotknutej osoby, pričom článok 7 písm. c) alebo e) si to nevyžaduje.

57. Bez ohľadu na akademické diskusie však treba poukázať na dve veci. Po prvé výnimky upravené v článku 7 sa navzájom nevyklučujú. Na tie isté skutkové okolnosti sa tak môžu vzťahovať dve z nich alebo aj všetky tri.¹³ Po druhé napriek do určitej miery odlišnému zneniu budú praktické rozdiely v ich uplatňovaní pravdepodobne skôr minimálne, pokiaľ existuje jasne vymedzený a dôveryhodný legitímny záujem.

58. Domnievam sa, že Súdny dvor by mal vychádzať z tohto základu s prihliadnutím na uvedené výhrady, o ktorých však musí rozhodnúť vnútroštátny súd – ktorý pozná úplný skutkový stav veci a vnútroštátne právo uvedené v jeho otázke a odvoláva sa na článok 7 písm. f) smernice ako na uplatniteľnú výnimku.

2. Podmienky a pôsobnosť článku 7 písm. f) smernice

59. Článok 7 písm. f) upravuje dve kumulatívne podmienky. Aby bolo spracovanie osobných údajov v súlade so zákonom, obe musia byť splnené: po prvé spracovanie osobných údajov musí byť *nevyhnutné* na účely *legitímnych záujmov* sledovaných kontrolórom alebo treťou stranou či stranami, ktorým sa údaje sprístupňujú. Po druhé také záujmy *nesmú byť prevýšené* základnými právami a slobodami dotknutej osoby.¹⁴

60. Druhá podmienka je zameraná na vyváženie dotknutých záujmov. Prvú možno na didaktické účely v skutočnosti rozdeliť na dve čiastkové podmienky: samotný legitímny záujem na jednej strane a nevyhnutná povaha spracovania, t. j. určitá proporcionalita, na druhej strane.

61. Na účely článku 7 písm. f) teda musia byť splnené tri podmienky: a) existencia legitímneho záujmu odôvodňujúceho spracovanie, b) prevaha tohto záujmu nad právami a záujmami dotknutej osoby (vyváženie záujmov) a c) nevyhnutnosť spracovania na uskutočnenie legitímnych záujmov.

a) Legitímny záujem

62. Po prvé spracovanie podľa článku 7 písm. f) smernice je podmienené existenciou oprávnených záujmov kontrolóra alebo tretej strany.

13 — Nariadenie č. 2016/679 je v tomto smere ešte explicitnejšie. Článok 6 ods. 1, ktorý nahrádza článok 7 smernice, stanovuje, že „spracovanie je zákonné iba vtedy a iba v tom rozsahu, keď je splnená *aspoň jedna* z týchto podmienok...“. (Kurzívou zvýraznil generálny advokát.)

14 — Pozri rozsudok z 24. novembra 2011, Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (C-468/10 a C-469/10, EU:C:2011:777, bod 38).

63. V smernici legitímne záujmy nie sú vymedzené.¹⁵ Je teda na kontrolórovi alebo spracovateľovi údajov, aby pod dohľadom vnútroštátnych súdov určil, či existuje legitímny účel, ktorý môže odôvodniť zásah do súkromného života.

64. Súdny dvor už konštatoval, že transparentnosť¹⁶ alebo ochrana vlastníctva, zdravia a rodinného života¹⁷ sú legitímnymi záujmami. Pojem legitímne záujmy je dostatočne pružný na to, aby ho bolo možné prispôbiť iným úvahám. Podľa môjho názoru je nepochybné, že získanie osobných údajov o osobe, ktorá poškodila niečí majetok, na účely podania žaloby o náhradu škody proti uvedenej osobe možno považovať za oprávnený záujem.

b) Zváženie záujmov

65. Druhá podmienka sa týka hľadania rovnováhy medzi dvoma súbormi konkurenčných záujmov, konkrétne záujmami a právami dotknutej osoby¹⁸ a záujmami kontrolóra alebo tretích strán. Požiadavka na vyváženie jednoznačne vyplýva z článku 7 písm. f) i z legislatívnej histórie smernice. Pokiaľ ide o znenie uvedeného ustanovenia, článok 7 písm. f) stanovuje, že treba zvážiť legitímne záujmy dotknutej osoby vo vzťahu k legitímnym záujmom kontrolóra alebo tretej strany. Legislatívna história potvrdzuje, že vyváženie záujmov už bolo v trochu inej forme stanovené v pôvodnom návrhu Komisie,¹⁹ ako aj v zmenenom a doplnenom návrhu po prvom čítaní v Európskom parlamente.²⁰

66. Súdny dvor rozhodol, že uplatnenie článku 7 písm. f) si vyžaduje zváženie dotknutých protichodných práv a záujmov. Je potrebné zohľadniť význam práv dotknutej osoby vyplývajúcich z článkov 7 a 8 Charty.²¹ Také zváženie sa musí uskutočniť v každom jednotlivom prípade.²²

67. Zváženie záujmov je kľúčom k správne uplatneniu článku 7 písm. f). Práve tento úkon spôsobuje, že článok 7 písm. f) je úplne odlišný v porovnaní so zvyšnými ustanoveniami článku 7. Vždy závisí od okolností konkrétnej veci. Práve z týchto dôvodov Súdny dvor zdôraznil, že členské štáty nemôžu s konečnou platnosťou pre určité kategórie osobných údajov stanoviť výsledok zváženia protichodných práv a záujmov bez pripustenia odlišného výsledku vzhľadom na osobitné okolnosti konkrétnej veci.²³

68. Aby bolo zváženie záujmov zmysluplné, treba náležite vziať do úvahy najmä povahu a citlivosť požadovaných údajov, mieru ich zverejnenia²⁴ a závažnosť spáchaného deliktu. Jedným z možných prvkov zohľadňovaných pri zvážení záujmov, ktorý je v prejednávanej veci relevantný, je vek dotknutej osoby.

15 — Pozri stanovisko 06/2014 skupiny „Článok 29 – Pracovná skupina pre ochranu údajov“ nazvané „Pojem legitímne záujmy kontrolóra v zmysle článku 7 smernice č. 95/46/ES“ (844/14/EN WP 217).

16 — Rozsudok z 9. novembra 2010, Volker und Markus Schecke a Eifert (C-92/09 a C-93/09, EU:C:2010:662, bod 77).

17 — Rozsudok z 11. decembra 2014, Ryneš (C-212/13, EU:C:2014:2428, bod 34).

18 — Viacero ustanovení smernice je zameraných na ochranu dotknutej osoby, či už z hľadiska informácií, ktoré sú jej poskytované (články 10 a 11), alebo z hľadiska prístupu k jej vlastným údajom (článok 12). Článok 14 dotknutej osobe osobitne zaručuje právo „aspoň v prípadoch uvedených v článku 7 písm. e) a f) kedykoľvek vzniesť námietky z nevyvrátiteľných zákonných dôvodov týkajúcich sa jeho konkrétnej situácie proti spracovaniu údajov, ktoré sa ho týkajú“.

19 — Návrh smernice Rady o ochrane fyzických osôb pri spracovaní údajov (COM (90) 314 final).

20 — Zmenený a doplnený návrh smernice Rady o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (COM (92) 422 final).

21 — Rozsudky z 24. novembra 2011, Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (C-468/10 a C-469/10, EU:C:2011:777, body 38 a 40) a z 13. mája 2014, Google Spain a Google (C-131/12, EU:C:2014:317, bod 74).

22 — Rozsudok z 24. novembra 2011, Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (C-468/10 a C-469/10, EU:C:2011:777, bod 40).

23 — Rozsudky z 24. novembra 2011, Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (C-468/10 a C-469/10, EU:C:2011:777, bod 47), a z 19. októbra 2016, Breyer (C-582/14, EU:C:2016:779, bod 62).

24 — Rozsudok z 24. novembra 2011, Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (C-468/10 a C-469/10, EU:C:2011:777, bod 44).

c) *Nevyhnutnosť*

69. Pokiaľ ide o nevyhnutnosť alebo istým spôsobom základnú proporcionalitu, Súdny dvor vo všeobecnosti konštatuje, že výnimky a obmedzenia vo vzťahu k ochrane osobných údajov sa môžu uplatniť len v rozsahu, v akom je to striktne nevyhnutné.²⁵ Povaha a množstvo údajov, ktoré je možné spracovať, preto nesmú ísť nad rámec toho, čo je nevyhnutné na účely dotknutých oprávnených záujmov.

70. Posúdenie proporcionality je skúmaním vzťahu medzi cieľmi a zvolenými prostriedkami. Zvolené prostriedky nesmú ísť nad rámec toho, čo je nevyhnutné. Táto logika však funguje aj v opačnom smere: prostriedky *musia byť spôsobilé* na dosiahnutie stanoveného cieľa.

71. Z praktického hľadiska má kontrolór, ktorý musí posúdiť nevyhnutnosť, dve možnosti. Buď sa zdrží poskytnutia *akejkoľvek* informácie, alebo ak sa rozhodne uvedenú informáciu spracovať, potom musí sprístupniť *všetky nevyhnutné* informácie na účely dosiahnutia dotknutých oprávnených záujmov.²⁶

72. Po prvé článok 6 ods. 1 písm. c) a odôvodnenie 28 smernice stanovujú, že osobné údaje musia byť adekvátne, relevantné a nie neprimerané vo vzťahu k účelom, na ktoré sú zhromažďované, ale aj ďalej spracované.²⁷ Z týchto ustanovení teda vyplýva, že sprístupnené údaje musia byť *adekvátne a relevantné* aj na účely dosiahnutia legitímnych záujmov.

73. Po druhé zdravý rozum nabáda k primeranému prístupu k otázke, ktoré údaje sa vlastne majú spracovávať. Osobám požadujúcim údaje musia byť totiž poskytnuté užitočné a relevantné informácie, ktoré sú pre ne nevyhnutné a postačujúce na dosiahnutie ich vlastných legitímnych záujmov, bez toho, aby museli zaslať žiadosť inému subjektu, ktorý tieto informácie môže mať tiež.

74. Metaforicky vyjadrené, uplatnenie kritéria nevyhnutnosti nesmie urobiť zo sledovania legitímneho záujmu kaskovské hľadanie pokladu, ktoré sa veľmi ponáša na diel seriálu Pevnosť Boyard, v ktorom sú účastníci posielaní z jednej miestnosti do druhej, aby zbierali čiastkové indície, na základe ktorých nakoniec zistia, kam majú ísť.

75. Nakoniec treba zopakovať, že určenie presného rozsahu sprístupňovaných údajov je záležitosťou vnútroštátneho práva. Je pravda, že vnútroštátne právo môže stanoviť len čiastočné sprístupnenie údajov, ktoré by samo osebe nebolo postačujúce. Je to naozaj možné. Skutočnosť, že vnútroštátna právna úprava nemá veľký praktický zmysel, automaticky neznamená, že je nezlučiteľná s právom EÚ, pokiaľ táto právna úprava neprekračuje regulačný rámec prináležiaci členským štátom. Chcem tým povedať len to, že článok 7 písm. f) smernice *nebráni* úplnému sprístupneniu všetkých nevyhnutných informácií, ktoré sú potrebné na účinné sledovanie legitímneho cieľa určitej osoby, pokiaľ sú splnené ďalšie podmienky.

3. *Uplatnenie v prejednávanej veci*

76. Po stanovení všeobecného rámca analýzy sa teraz budem zaoberať prejednávanou vecou s výhradou, že rozhodnutie v konečnom dôsledku prináleží vnútroštátnemu súdu vzhľadom na to, že podrobne pozná skutkový stav a vnútroštátne právo.

77. Spoločnosť Rīgas Satiksme požiadala políciu o poskytnutie adresy a čísla dokladu totožnosti cestujúceho v taxíku, aby mohla podať občianskoprávnú žalobu o náhradu utrpenej škody.

25 — Rozsudky z 9. novembra 2010, Volker und Markus Schecke a Eifert (C-92/09 a C-93/09, EU:C:2010:662, bod 86), a z 11. decembra 2014, Ryneš (C-212/13, EU:C:2014:2428, bod 28).

26 — Tieto dve možnosti sú logicky k dispozícii aj pri spracovaní údajov na základe ktoréhokoľvek iného dôvodu upraveného v článku 7.

27 — Súdny dvor rozhodol, že článok 6 ods. 1 písm. c) má priamy účinok [rozsudok z 20. mája 2003, Österreichischer Rundfunk a i. (C-465/00, C-138/01 a C-139/01, EU:C:2003:294, body 99 až 101)].

78. Po prvé ako správne uvádza česká, španielska a portugalská vláda, také uplatnenie právneho nároku, o aké ide v spore vo veci samej, predstavuje legitímny záujem v zmysle článku 7 písm. f).

79. Potvrďuje to aj článok 8 ods. 2 písm. e) smernice, ktorý upravuje možné spracovanie určitých citlivých údajov tam, kde „spracovanie sa týka údajov, ktoré... je nevyhnutné pre ustanovenie, výkon alebo obranu právnych nárokov“. Ak môže byť uplatnenie právneho nároku dôvodom na spracovanie citlivých údajov podľa článku 8, nevidím dôvod, pre ktorý by sa nemohlo o to viac považovať za legitímny záujem odôvodňujúci spracovanie necitlivých údajov podľa článku 7 písm. f). Taký výklad vyplýva aj z pragmatického prístupu k smernici z hľadiska ďalších (vyššie uvedených) nástrojov sekundárneho práva, ktorých cieľom je dosiahnuť rovnováhu medzi súkromím a účinnou súdnou ochranou.²⁸

80. Po druhé čo sa týka zvažovania záujmov, vo všeobecnosti nevidím dôvod, pre ktorý by záujmy spojené so základnými právami dotknutej osoby mali prevážiť nad osobitným legitímnym cieľom poškodeného, ktorým je podanie občianskoprávnej žaloby. V tejto súvislosti možno treba uviesť aj to, že odporkyňa v skutočnosti nežiada o nič iné než o možnosť podať žalobu na civilnom súde. Samotné sprístupnenie údajov by preto dokonca ani neprineslo nijakú bezprostrednú zmenu právneho postavenia dotknutej osoby.

81. Ako však správne uvádza portugalská vláda, predovšetkým v tejto fáze zvažovania záujmov by mal byť zohľadnený vek dotknutej osoby.

82. Vnútroštátny súd sa totiž pýta, do akej miery je podstatná skutočnosť, že cestujúci v taxíku bol v čase nehody maloletý. Táto skutočnosť podľa môjho názoru a vzhľadom na osobitné okolnosti prejednávanej veci nie je podstatná.

83. Skutočnosť, že dotknutá osoba je maloletá, vo všeobecnosti predstavuje faktor, ktorý treba pri zvažovaní záujmov naozaj zohľadniť. Osobitné zohľadnenie maloletých detí a ich posilnená ochrana by však mali mať rozpoznateľnú súvislosť s dotknutým typom spracovania údajov. Pokiaľ sa presne nepreukáže, akým spôsobom by sprístupnenie údajov v tomto konkrétnom prípade ohrozilo napríklad telesný alebo duševný vývoj dieťaťa, nevidím dôvod, pre ktorý by skutočnosť, že škodu spôsobil maloletý, mala účinne viesť k imunite v oblasti zodpovednosti za škodu.

84. Nakoniec, pokiaľ sa pri zvažovaní záujmov dospeje k záveru, že záujmy dotknutej osoby neprevyšujú nad záujmami osoby požadujúcej sprístupnenie osobných údajov, treba vyriešiť posledný problém: otázku nevyhnutnosti a rozsahu sprístupnených informácií.

85. Vnútroštátnemu súdu opäť prináleží určiť právny základ vo vnútroštátnom práve, ktorý na také sprístupnenie údajov oprávňuje. Keď už je taký základ určený, kritérium „nevyhnutnosti“ stanovené v článku 7 písm. f) smernice podľa môjho názoru určite nebráni úplnému sprístupneniu všetkých informácií potrebných na podanie občianskoprávnej žaloby podľa lotyšského práva.

86. Lotyšská vláda tvrdí, že podľa ustálenej judikatúry si ochrana základného práva na ochranu súkromia vyžaduje, aby boli výnimky z ochrany osobných údajov a jej obmedzenia limitované na to, čo je striktne nevyhnutné. Uznáva síce, že ďalšie údaje bolo možné získať alternatívnymi spôsobmi, no zároveň pripúšťa, že meno a priezvisko pravdepodobne nebolo postačujúce na uplatnenie právneho nároku, a preto necháva posúdenie na vnútroštátnom súde.

87. Treba poukázať na to, že článok 8 ods. 7 smernice dáva členským štátom voľnosť pri rozhodovaní o otázke, či sa budú sprístupňovať identifikačné čísla. Členské štáty preto nie sú povinné spracovávať identifikačné čísla, pokiaľ to nie je absolútne nevyhnutné na podanie občianskoprávnej žaloby.

28 — Pozri bod 46 týchto návrhov a poznámky pod čiarou 10 až 12.

88. Bez ohľadu na presnú povahu údajov je dôležité mať v držbe všetky relevantné údaje, ktoré sú nevyhnutné na uplatnenie právneho nároku. Pokiaľ je teda adresa podľa vnútroštátneho práva postačujúca, nie je potrebné poskytnúť ďalšie informácie.

89. Vnútroštátnemu súdu prináleží určiť množstvo osobných údajov, ktoré sú nevyhnutné na to, aby mohla Rīgas satiksme účinne podať žalobu²⁹ podľa lotyšského práva. Chcem poukázať len na to, že ako som už uviedol v bodoch 74 a 75 týchto návrhov, existencia alternatív na získanie nevyhnutných osobných údajov nie je na účely uplatnenia článku 7 písm. f) podstatná. Rīgas satiksme by mala byť schopná získať všetky *nevyhnutné* informácie od jedného kontrolóra, ktorému podala žiadosť.

C. Ochranný epilóg o ochrane údajov

90. Prejednávaná vec je do určitej miery špecifická. Vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či možno výnimku *umožňujúcu* spracovanie osobných údajov vykladať ako *povinnosť* kontrolóra sprístupniť totožnosť osoby, ktorá spôsobila dopravnú nehodu. Mohlo by sa zdať, že skutočným dôvodom polozenia tejto otázky je to, že na vnútroštátnej úrovni sa cesty k získaniu takých informácií stali zložitými, ak nie úplne zablokovanými, v mene ochrany údajov.

91. Pri pohľade na predmetný sled udalostí by mohol nezainteresovaný pozorovateľ položiť nevinnú otázku: mal by byť prípad žiadosti jednotlivca o sprístupnenie totožnosti osoby, ktorá poškodila majetok tohto jednotlivca a proti ktorej chce jednotlivec podať žalobu o náhradu škody, skutočne vecou, v ktorej musia príslušníci policajného zboru vo viacerých rovinách uskutočniť zváženie záujmov a proporcionality, po ktorom nasleduje zdĺhavý spor a vydanie stanoviska vnútroštátneho orgánu na ochranu údajov?

92. Prejednávaná vec je však ďalším prípadom,³⁰ v ktorom zákony v oblasti ochrany údajov zasahujú do a uplatňujú sa za pomerne prekvapivých okolností. Nielen v nezainteresovanom pozorovateli vyvoláva určitý duševný nepokoj v súvislosti s rozumným využitím a funkciou pravidiel v oblasti ochrany údajov. Využijem túto príležitosť na uvedenie niekoľkých záverečných poznámok v tomto smere.

93. Je nepochybné, že ochrana osobných údajov má v digitálnom veku prvoradý význam. Súdny dvor je na čele vývoja judikatúry v tejto oblasti,³¹ a to je správne.

94. Citované veci však naozaj odrážajú hlavnú obavu v oblasti ochrany osobných údajov, pre ktorú bola pôvodne zavedená a treba ju prísne dodržiavať: spracovanie osobných údajov *vo veľkom mechanickými, digitálnymi prostriedkami* vo všetkých jeho podobách, ako je zhromažďovanie, spravovanie a používanie veľkých súborov údajov, poskytovanie súborov údajov na iné než oprávnené účely, zlučovanie a zber metadát atď.

95. Ako v každej inej oblasti práva, pravidlá upravujúce určitú činnosť musia byť dostatočne pružné na to, aby pokryli všetky možnosti, ktoré môžu nastať. Môže to však viesť k nebezpečenstvu príliš širokého výkladu a uplatňovania týchto pravidiel. Nakoniec sa môžu uplatniť aj v situácii, ktorá vykazuje pomerne slabé a otázne prepojenie s pôvodným účelom. V konečnom dôsledku sa môže stať, že príliš široké uplatňovanie a určitý „absolutizmus v uplatňovaní“ povedú aj k diskreditovaniu pôvodnej myšlienky, ktorá bola sama osebe veľmi významná a legitímna.

29 — Rozsudky zo 14. septembra 2000, Fisher (C-369/98, EU:C:2000:443, bod 38) a zo 16. decembra 2008, Huber (C-524/06, EU:C:2008:724, bod 67).

30 — Pokiaľ ide o novšiu judikatúru Súdneho dvora, pozri napríklad rozsudok z 11. decembra 2014, Ryneš (C-212/13, EU:C:2014:2428). Pozri tiež uznesenie z 11. januára 2017, Boudjellal (C-508/16, EU:C:2017:6), hoci sa v prvom rade týka iných ustanovení práva EÚ.

31 — Pozri najmä rozsudky z 8. apríla 2014, Digital Rights Ireland a i. (C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238), z 13. mája 2014, Google Spain a Google (C-131/12, EU:C:2014:317) a zo 6. októbra 2015, Schrems (C-362/14, EU:C:2015:650).

96. Vo všeobecnosti Súdny dvor v rozsudku *Promusicae* zdôraznil potrebu vykladať smernice týkajúce sa osobných údajov tak, aby bola zabezpečená náležitá rovnováha medzi jednotlivými základnými právami chránenými právnym poriadkom EÚ.³²

97. K tomu je zrejme možné pridať aj určité pravidlo rozumu, ktoré by sa malo uplatniť vo fáze zvažovania záujmov. Znamenalo by to zohľadnenie pôvodného a *prvoradého* (určite nie jediného, ale len prvoradého) účelu právnej úpravy: regulovať *rozsiahle* operácie vykonávané *mechanickými*, automatickými prostriedkami a používanie a prenos nimi získaných informácií. Naopak, omnoho jemnejší zásah je podľa môjho skromného názoru potrebný v situáciách, v ktorých určitá osoba žiada o *jednotlivú* informáciu týkajúcu sa konkrétnej osoby v *konkrétnom* vzťahu, pričom existuje jasný a úplne legitímny účel vyplývajúci z bežného uplatnenia práva.

98. Stručne vyjadrené, zdravý rozum nie je prameňom práva. Určite by sa ním však mal riadiť výklad práva. Bolo by veľmi nešťastné, keby sa z *ochrany* osobných údajov stala *prekážka* v podobe osobných údajov.

V. Návrh

99. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na otázku položenú zo strany Augstākā tiesa, Administratīvo lietu departaments (Najvyšší súd, sekcia správneho práva, Lotyšsko) takto:

Článok 7 písm. f) smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov nemožno vykladať v tom zmysle, že kontrolórovi ukladá povinnosť sprístupniť osobné údaje požadované treťou stranou na účely podania občianskoprávnej žaloby.

Článok 7 písm. f) smernice však takému sprístupneniu nebráni za predpokladu, že vnútroštátne právo upravuje poskytnutie osobných údajov v takej situácii, aká je predmetom sporu vo veci samej. Skutočnosť, že dotknutá osoba bola v čase nehody maloletá, nie je v tomto smere podstatná.

32 — Rozsudok z 29. januára 2008, *Promusicae* (C-275/06, EU:C:2008:54, bod 68).